

anprise samarbejdspolitikken, er uden for indflydelse, og at det derfor først nu vil være en mulighed.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at fru Hornbech ville kommentere, om ikke netop den nye politiske situation gør, at det faktisk er nu, vi skal smede; det er nu, jernet er varmt; det er nu, vi har mulighed for endegyldigt at tage afstand fra samarbejdet med den nazistiske besættelsesmagt; det er nu, vi har mulighed for klart at signalere, at den beslutning, som man traf den 29. august, var den rette. Det var den danske ånd, der trådte i karakter, og det vil vi gerne hædre fra nu af, for nu er det politisk muligt at hædre det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det vil vi gerne hædre, men vi er ikke tilhænger af en flagdag, og havde vi været det, var den blevet indført for længst.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for svaret.

Så vil jeg spørge lidt i stil med det, jeg spurgte justitsministeren om: Er det sådan, at fru Hornbech er fuldstændig modstander af at indføre nye flagdage? Jeg mener, at vi godt kan se bort fra kommende fødsler i kongehuset et kort øjeblik, og ud fra den optik vil fru Hornbech så være fuldstændig afvisende over for at indføre nye flagdage i fremtiden? Jeg mener, vi har jo genforeningsdagen fra 1920 som flagdag, vi har valdemarsdag osv., og det er vel ikke utænkeligt, at der så i fremtiden kunne komme nye flagdage.

Nu har jeg jo kun en bemærkning tilbage: Hvis fru Hornbech accepterer det, hvilke begivenheder kunne hun så forestille sig ville leve op til de krav, som fru Hornbech ville stille i en sådan situation?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan helt bekræfte det, hr. Messerschmidt siger, at sådan er det med flagdagene i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der ikke flere, der har bedt om bemærkninger til Venstres ordfører. Så går vi videre, og den næste er hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Den 29. august 1943 var et vendepunkt for Danmark under anden verdenskrig: Flåden blev sænket, regeringen gik af, departementschefstyret blev indført, modstanden i befolkningen mod tyskerne steg, og modstandsbevægelsens beundringsværdige aktioner blev flere.

I forbindelse med beslutningsforslaget om at gøre den 29. august til officiel dansk flagdag vedlægger forslagsstillerne to bilag: et indlæg fra den illegale modstandsavis Dansk Maanedspost fra oktober 1943 samt statsministerens tale på Holmen den 29. august 2003.

Nu er det jo sådan, selv om vi er nogle, der gerne ville, at man ikke kan ændre på historien, men man kan fra hændelsens opståen, og så længe man har lyst, diskutere udlægningen af den historiske virkelighed, og det var i hvert fald mit indtryk, at der var mange historikere, der ikke var enige med statsministeren i hans udlægning på 60-års-dagen for et par år siden.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer i den sag. Vi ønsker ytringsfrihed, og derfor må folk være uenige og diskutere så meget, som de har lyst til, men vi må nok erkende, at jo længere vi kommer bort fra den historiske begivenhed, desto sværere bliver det at sætte sig ind i, hvordan forholdene og situationen var dengang.

Vi markerer besættelsestiden og de fem mørke år den 9. april og den 5. maj, og jeg har egentlig umiddelbart svært ved at se, at der er behov for at indføre yderligere nationale markeringer ud over de mindemarkeringer, som jo foregår hvert år den 29. august, også set i lyset af, at færre og færre i den danske befolkning har personlige oplevelser fra krigen.

Kl. 16.05

Men jeg vil også sige, at såfremt vi danskere ønsker at markere den 29. august med flagning, jamen så har vi jo alle muligheder. Vi kan blot hver for sig hejse vores smukke flag. Eksempelvis gør vi det jo i Sønderjylland den 11. november som en markering af afslutningen på første verdenskrig, hvor 30.000 danske fra Sønderjylland deltog i en krig, der – med citat fra min bedstefar – ikke var vores krig.

5.000 af disse dansksindede sønderjyder måtte lade livet i skyttegravene på Øst- og Vestfronten. Jeg er naturligvis glad for, at min bedstefar kom hjem, ellers kunne jeg have haft problemer med at stå her i dag.

Andre i det sønderjyske ville have nævnt genforeningsafstemningsdagen den 10. februar som en naturlig dag at flage på. I Danmark er